*איבעיא להו אי עלו מרו שירדו רבה אמר אם עלו א״ירדו רב יוסף אמר אם עלו לא ירדו אליבא דר׳ יחודה ב) לא תיבעי לך דכ״ע ל״פ דאם עלו ירדו כי פליגי אליבא דר״ש רב יוסף כר״ש רבה אמר לך עד כאן לא קאמר ר״ש אלא ג) בניתנין למטה שנתנן למעלה או ג) בניתנין למעלה שנתנן למטה ולעולם דשתטן וקבל רמן בצפון אבל הבא כיון דשתטן בדרום ד) כמאן דחנקינון דמי תנן קדשי קדשים ששחטן בדרום מעלין בהן בשלמא לרב יוסף ניחא אלא לרבה קשיא מאי ה) מועלין בהן מדרבנן ו) מאי איכא בין דאורייתא לרבנן דאורייתא ״משלמין חומש ז) ״דרבנן לא ומי איכא מעילה מדרבנן אין דאמר עולא א״ר יוחנן קדשים שמתו ״יצאו מידי מעילה דבר תורה אלמא מדאורייתא לא אית ח) להון בדרבנן אית להון ה״נ מדרבנן ט) לימא תנינא להא דעולא אמר רבי יוחנן אף על גב דתנינא ״איצטריך דעולא סלקא דעתך אמינא הבא לא בדילין מנהון אבל קדשים שמתו הואיל ובדילין מנהון אימא אפילו מעילה מדרבנן לא קמ״ל יכמרו נמי תנינא ט) *הנהנה מן החטאת כשהיא חיה לא מעל עד שיפנום וכשהיא מתה כיון דנהנה כל שהוא מעל סלקא דעתך

ב) גילסת רש״י מיט כגילסת שלפניו ושיין במתמהיא דף נג. נתוס׳ סוף ד״ה נזרו ופי׳ נכנ״ז

מתן נמנו מו מתן נמקומו נמקי חיים. הא שחיטה דמעינן בה הא פגול הוי ולא מזו לא לתיטרין יח) [לגבוה] ולא בשר לכהנים ולא הוו קדשים לעיין כלל ואמאי מועלין בהן: ומשני הואיל ומרלין לפיגולן. כלומר הואיל והלא שחיטת פיגול *תשיבה סלי הא דלעולם לא מיקבע בפיגול לחייבו כרת עד שיקרבו כל (ח) יב) מתירין שיזרק הדם כדאמרינן בפס׳ זבחים (דף מח:) פיגול הוא לא ידלה ולאמרינן בהדלאת בשר דכתיב ביה ידלה לכפר כך הדלאת פסול דפיגול מה הדלאת בשר לא הואלה עד שיקרבו כל מתיריו לאמו כך הדלאת פסול לא מקבע יג) פסול פיגול לחייבו כרת עד שיקרבו כל מתיריו לאם פיגול וחייב מרלין [ח) שמרלה יד) (לעוך) הזריקה למקבעיה בפיגול וכיון דהא דזיקה תשובה כל כך דלריכה מרלין לפיגול אכתי לא יצאת מקדושתה ומועלין בה*: איבעיא להו. הני דתני במתני׳ השיבה בהן כגון שמתו בדרום לא שקבל דמן בדרום ט׳: אם עלו למזבח מהו שירדו. צריך להורידן או לא: אליבא דר׳ יחודה. דאמר בפס׳ זבחים מקרש זאת הא המובח מקרש זאת אלו משפטים פרק ט׳. דאמרינן בשיטתי מתנות אם עלתה תרד: דכ״ע לא פליגי דאם עלו ירדו: כי פליגי אליבא דרבי שמעון. דאמר אם עלו לא ירדו: רב יוסף כר׳ שמעון ורבה אמר לך. ר׳ שמעון נמי הבא פבריא ליה כוותיה דע״כ לא קאמר ר׳ שמעון אם עלו לא ירדו אלא אי בניתנין כו׳: בשלמא לרב יוסף. דאמר אם עלו לא ירדו משום דלא מתעלין בהן דלא יצאו מקרושתן: אלא לרבה. דאמר אם עלו ירדו קשיא אמאי מועלין בהן מאי מועלין מדרבנן מעילה דרבנן: משום דמייתי ליה ובדרבנן. דהא דאמר אל דקרבו לא מייתי קרבן דאור בסביא תולין בעזרה: דבר תורה. מדקאמר דבר תורה אלמא מדאורייתא לית בהן אלא מדרבנן הבא נמי לרבה מדרבנן מועלין: ליטא תנינא דהא דעולא אמר רבי יוחנן. דסמתניתין שמעינן לה מי לא אמרינן קדשי קדשים שחטן בדרום כמאן דחנקינן דמו וקתני מועלין בהן והדייקינן לרבה מאי מועלין מדרבנן אל״כ הייני דעולא ואמאי איצטריך לעולא: אפ״ג דתנינן לה בתמניתין איצטריך. דעולא סר״א הבא בתמניתין בקדשים שחטן בדרום לא בדילי אינשי סייגיה משום דאפ״ג דשיגה בהן ס״ם שחטן נינהו ולא בדילי סייגיה לחבי איצטריך לסתנא מועלין בהן לרבה מדרבנן. אבל קדשים שחטו דבעלמא ובדילין מייגיה אימא אפילו מעילה מדרבנן מדלאריתא

מדלאריתא

מעילה מדרבנן הוא דלאחר שחטה ה״מ מן בה מעילה

ג א מיי׳ פ״ט מהלכות פסח״מ הל׳ ז׳ פ״ם כלים.

ד ב מיי׳ פ״ח מהלכות מעילה הלכה ג׳:

ה ג מיי׳ שם הלכה ו׳:

ו ד מיי׳ שם פיג הל׳ ה׳:

שיטה מקובצת

ב) תיבת לא תיבעי לך נמחקה ג) בניתנין עי׳ תו׳ זבחים (דף פד ע״ב). ג) (אי בניתנין למעלה): ד) בדרום כמאן: ה) מועלין בהן מדרבנן גליון ותגיתיה לצדדין קתני דאורייתא לומר דמועלין בן למקומו מדעלין בן תורה דעלה קאמר ר׳ יוחנן כללה. מהר״ם: ו) מאי נ״א מי איכא: ז) המשל ואשם דרבנן לא משלם ומי איכא כו׳ אין לאו מי אמר עולא אר״י: ח) אית בהון מדרבנן אית בהון: ט) ה״נ מדרבנן דאית דיליכא קפ״ל דאין מועלין בהן אלא דבר תורה ויל״ל א״כ לימא מידי מעילה דבר תורה למה לי אלא שם דבעי לסיגר דמדרבנן איה בהו ולכך פריך תנינא ותי״ל דאל״כ הוי ליה למיסר לר׳ יוחנן על המשנה דיצאו מידי מעילה וכ״ש קדשים שחטו שאין בהן מעילה מן התורה אלא דאי שם קדשים שהחזיקו הוא לסגר שיש בהן מדרבנן ולכך תני נמי קדשים שחטו דיש בהן מעילה מדרבנן וכ״ש כשחטן בדרום אבל אי הוי תני נמי שחטן בדרום דיש בהן מעילה לא הוי משמעינן בקדשים שחטו. הוס׳: י) פרש נמי תנינא דמועלין מדרבנן כשהיא חיה לא מעל עד שיפנום. ואע״ג דאמרינן לקמן נמי טם של הב כיון דנהנה כל שהוא מעל שאני הבא דמיירי בבהמה בעלת טום והוי דבר שיש בו מגמה ותיתנה לעורות ולכך לא מעל עד שיפנום וכן מוקי לקמן בפרק הנהנה: יא) אינשי דעבוה ולא: יב) כל מתיריו שיזרוק הדם: יג) נקבע בפיגול לחייבו: יד) שמרצה הא שחיטה פיגול לעוך עריקה לסיקבעיה כו׳ דהא שחיטה חשובה כל כך דמריכה שמרצה לעוך פיגול אכתי: טו) דמשיב אל לחיבת מפני נסחק: טו) דמתו פתו נמי: יז) ע״ל דה״ג תיב לומר לקמן: יח) לקבע בפיגול ולחייב: יט) כרתי כך הוא: כ) דרבותא דזרק לפקעו לומר שהזריקה לא מסתר מידו מעילה ע״כ כדפרישית: כא) שום ראיות בזריקה: כב) לפיגולי ואתיא לומר דאינו נקבע בפיגול ליענש כרת עד שיקרבו מתיריו שהם ר׳ הקבלות שחיטה קבלה הולכה וזריקה דכתיב ביה לא ירצה המשמש דבעינן ריצוי עבודות הוצ לפקעו הוצ לומר דאינו בא״ת בס׳ דובחים אמר הואיל ומרצה לפיגולי ולחבי: כג) קאי אשחטן בדרום כו׳: כד) אלילה ס״א ואקבלת דמן בדרום דשלוחתא: כה) דלא שינה מקרבו קאמר: כו) כר״ש דמדמה תיבת דאבר נמחק: כח) בניתנין למטה או הניתנין למטה: כט) שכך נשחטה בלילה: ל) למטה ובהא לא תיבת הבא נמחק: לא) כפטל דדום הלכך: לב) לה שנת הבר בשחטה: לג) פירוש דחזינא נמי: לד) שיטי דדום בבהמה: לה) לחוסיא נ״א לדמיון דשיטי מקום: לו) למטה דהוי שיטי מקום כמו דדום ומש״ה נקט ליה דהוי הדדום לפלוגי זה לזה וכי תימא: לז) משום. גליון לשון מהר״ם משום דלא הוי פטל כי אם בזריקה אבל הבא נמי דדום הוי הפטל אפילו בשחטה וא״כ מאי מרמה זה לזה לר״ש ור״ל משום זה דקאמר לפלוגי בין הבא שנקבע כבר עבודה בכשרות ללא עבד לא מהני לר״ש שהרי בנשחטה בלילה שלא עבד שום עבודה בכשרות אמר ר״ש דאם עלו לא ירדו וא״כ מרמה שפיר מניחנן ט׳ לפטל שחיטה ע״כ: לח) כן הדדה קשיא לדוכתיה תיקשי: מא) למעלה שנתנן למטה ובן שחטן: מב) מעילה אלא עדיפא מיניה אות ר׳ נמחק: מג) דמדרבנן דמדאורייתא אין לך דבר שנעשית מצוות יתעלין בו וכן: מד) מהמה ומי איכא מעילה כו׳ עולא דאף בקדשים שחטו דבדילי מיניהו יש מעילה

ליבא למנור בהא דהא בדילין מיניהו: קפ״ל. דעולא יצאו מידי מעילה דבר תורה. הא מעילה מדרבנן אית בהו בקדשים שחטו: לפ״ה ואכתי אמאי איצטריך דעולא אם משום דבר מתו נמי דבר תנינא דמועלין בהן. דתנן לקמן בפרק הנהנה שוה פרוסה מן הקרבן: הנהנה מן החטאת כשהיא חיה לא מעל עד שיפנום. ואיפשנא התם בבעלת טום שמקבלן דקרבות דמים הוא משום הכי לא מעל עד שיפנום עד שהמרתיה מדמיה כגון חלש מצימרה: וכשהיא מתה. דלאו לחייבה עומדת כגון שנהנה בשוה פרוסה מעל. ומאי קמ״ל עולא:

*) [זע״ב טוס׳ תמורה נב: ד״ה ולא ותוס׳ מנחות נב. ד״ה נזרו]

הגהות צק [ח] שמלה לבגדים אינה [ט] הרי לו ל׳ פשוטים פרם [שמחטה בלילה ומשמע דמה דתיפא דמה דתן לקבעם ב״ם מלו ט׳ [ז] מנאה ממנו כל שהוא תמ״ע ט׳ [ח] תתן לחטו תתן לקבעם ב״ם [ט] מנא (לחמרשנו הוקיה) [ז] ל״ל כדמיתסי נגיל הש״ל כה מהם פמיעיה ט׳ [מ] ל״ל סיטר [מ] מנן הנחמה בגילוה [נ] ל״ל נשלם הבי שנייה שבלה ט׳ [כ] ל״ל כמיים ניחנם ג׳ מיטם לו [נ] ל״ל דשף נגי מחנה לשיטי ענמסה מלפון ט׳

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com